

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. In coelo videbimus clara visione diuinam essentiam,
eamq[ue] perfecte diligemus, alius tamen alio perfectius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

STATVS SANCTORVM
CLARAE VISIONIS,
SEV
ECCLESIAE TRIUMPHANTIS.

DECISIO DECIMA.

ESto magni amici Dei censendi sint, qui in praedictis statibus, lumen suum dederunt, & Deo luxerunt cum iucunditate; cum tamen, qui minor est in regno caelorum, maior sit omnibus constitutis in terra: de clara visione pauca, & nonnisi per modum statuum mysticorum ad suum finem dicenda sunt: poterunt enim amantissimi diuinorum, sacra doctrina eruditi, plurima vtilissima perlegere, quae de visione a beatifica sapienter conscripta sunt:

ARTICVLVS PRIMVS.

In caelo videbimus clara visione diuinam essentiam, eamque perfecte diligemus, alius tamen alio perfectius.

Videmus *b* nunc per speculum in aenigmate, cognoscendo ex parte: tunc autem, videlicet in gloria Patriae; Deum videbimus facie ad faciem; cognoscendo sicut & cogniti sumus, ita, vt Diuinam *c* Essentiam (intellectu lumine gloriae eleuato) clara visione intueri, & apprehensuri: voluntate autem, seu perfecto amore illam simus

(*d* comprehensuri) alius tamen e alio perfectius;] pro vt quilibet mediante gratia diuina, per actus rectae voluntatis, magis dispositus; seu per [plures foperationum motus, qui merita dicuntur; Deo magis vicinus fuerit.] interea vero, dum peregrinamur a Domino, de hac felicissima beatitudine, pientiores Scholasticos doctè loqui, praestantiores autem mysticos, copiosè praegustare sinemus: quoad usq; etiam in nobis euacuetur quod imperfectum est; & Dei misericordia videamus, & diligamus eum, sicuti est.

Kkk Atque

a S. Thom. & passim scholasticis. *b* 1. Cor. 13. *c* S. Thom. 1. 2. q. 3. 4. a. 3. *d* q. 4. a. 3. c. 2. 5. a. 2. f. a. 7.

Atque hic tandem est finis amoris mystici, quem in hac vita secundum varios status, multiplices modos, atque ex parte nostra infinitas, & inobservabiles operationes desideramus, acquirimus, fouemus, & secundum mensuram donationis Christi digerendo perficimus, pro ut Deo dante per totam hanc summam breuiter declarare, & usque ad illam, quam in futuro expectamus gloriam, deducere conati sumus.

ORATIO CONCLVDENS.

ARTICVLVS VLTIMVS.

TRinitas, [essentia, a diuinitate ac bonitate superior & præstantior,] in temetipsa quidem in Nunc æterno fecundissima operatione agens, & diuinæ tuæ essentia bonitatem digerens ad intra: ad extra verò, & quæ alioqui sunt, & non sunt, creari tamen possunt, habitans lucem inaccessibleem: ita ut nil eorum quæ sunt, super eminentiæ tuæ præstantiam adæquare possit. quo, qualique modo fieri potuit, ut præter te aliud quidpiam quantumuis in se præstans, ac inferiora se excedens, & esse, aut dum est persistere possit? An non vel idèd Cherubim, ac purissimæ illæ intelligentiæ, cœlestesque potestates contremiscunt, ac timida cupiditate ducuntur, & quos paulò minus ab Angelis minuisti, procidunt ante sedentem in throno, & sub te curuantur qui

portant orbem, ac ingemiscit omnis homo? quidem enim est omnis caro, ut audiat vocem Dei viuentis, qui de medio ignis loquitur, & viuere possit?

Sunt tamen omnia quæ fecisti in cœlo, & in terra, in mari, & in omnibus abyssis, opera tua Domine, magna, exquisita in omnes voluntates tuas; & sua quodlibet sibi proportionata felicitate sicut est, ita & existit, & ut interminæ bonitatis tuæ quædam particula, ac vestigium gaudet, & bonis tuis perfruitur. hoc ipsum scilicet sola illa Bonitate tua, qua æternaliter in temetipso, secundum essentiam in vnitatem, secundum Personas autem in Trinitate beatissimè viuas, præstante, sicut enim intermina illa, & superexaltata sublimitatis tuæ Maiestas expetere videtur, ut ad intra, & tecum ab æterno nil præter te sit, minusue coexistat; ita quoque infinitus bonitatis tuæ thesaurus, distribuit, ut in tempore iuxta consilium voluntatis tuæ, omnia, & singula quæ sunt, & erunt, sint, existant, viuant, & in te glorientur ad extra; in proprio suo esse, habere, viuere, tuique communiōne, ac laude. Tuæ ergò bonitatis misericordia, quæ iustitiam maiestatis superexaltat supereminenter; sicut alia præter se, esse, existere, ac viuere concedit, & compatitur: ita quoque exposcere videtur, ut eorum quodlibet suo quoquo, & sibi proportionato modo, te æternum honoret, laudet, glorificetque.

Idèd te sedente super solium excelsum,